

Hana Skočková

Řepové - od kovářů k automobilovým závodníkům.

Mám zmapováno mnoho svých rodů. Je zajímavé, jak se v některých dědí určité nadání - někde výtvarné, např. Jahn > Stretti, v jiných hudební, ale musí být přítomné i geny pro manuální zručnost. Můj otec JUDr. Vladimír Kozlík (1914 - 2004) ač povoláním advokát, dovedl spravit v domácnosti vše. V padesátých letech minulého století si nejen sám spravoval auto Škoda Popular, ale s kamarádem se dokonce pustil i do výbrusu motoru. Tuto zručnost jistě zdědil po rodu své matky Boženy roz. Řepové. Naši předci Řepové pocházeli z kraje na jih od Prahy, z okolí Netvořic. V oblasti mezi Vltavou a dolní Sázavou žili v mnoha vesnicích na lešanském panství, jemuž byli poddaní.

Musím se zmínit o zajímavé koincidenci. Existovala stará česká vladyská rodina Řepů z Neveklova. Neveklov je vzdálen od Netvořic 9 km směrem na jih. Podle historických pramenů je známo, že Jan Řepa okolo roku 1445 koupil Neveklov, před rokem 1460 také Tloskov a další drobné statky. Jeho syn Jan držel Tloskov, roku 1513 prodal Kolo-muty. Zemřel r. 1524, pohřben byl v Neveklově. Arnošt Řepa, jeho syn, zdědil r. 1524 všechn majetek po Janu Netvorském z Březí a zemřel někdy kolem r. 1530. S manželkou Dorotou z Vrchotic měl tři syny. Dospěl pouze Adam, v letech 1546 - 1547 držel čtvrtinu Mníšku a r. 1550 se přel s klášterem Zderazským o Neveklov. Neměl děti, tak roku 1571 odkázal Tloskov, Netvořice a Ostromeč svému švagrovi Bernartu Hodějovskému z Hodějova. Tímto Adamem Řepou roku 1574 rod Řepů z Neveklova vymřel.

Naši Řepové však nebyli žádní šlechtici. Kolem r. 1669, kdy začíná nejstarší netvořická matrika, tu žily tři rodiny. **Vít Řepa** (*~1640, † před 1692) v Třebosíně byl zakladatel větve, kde se dědilo pastýřské řemeslo po několika generacích. **Řehoř Řepa** a **Jiří** byli pravděpodobně otec a syn - oba se vyskytovali v Kopanině, dnes části Vysokého Újezda. **Řehoř Řepa** (* kolem r. 1640, generace I.) měl s manželkou **Kateřinou** šest dětí narozených v letech 1669 - 1692 ve třech různých obcích: Teletínu, Újezdu a Kopanině. Možná byl také pastýřem jako Vít a jeho potomci.

Náš první doložený předek **Jiří Řepa** (*~1662, † 2. 1. 1727, gen. II.) prožil celý život v Kopanině. Jeho manželka **Markyta** (*~1656, † 18. 6. 1736) pocházela také z Kopaniny, kde se jim v letech 1690 - 1711 narodilo 9 dětí.

Jiřího druhorozený potomek **Pavel Řepa** (*10. 1. 1692, † 21. 8. 1762 v Chlístově, gen. III.) se oženil 6. 11. 1718 s **Dorotou Kubíčkovou** (*~1696) z Rabyně. Její pradědeček Václav Kubíček byl jako osedlý rolník v Rabyni zaznamenán v Berní rula (1654). Z jejich sedmi dětí přežily jen čtyři. Tři dcery se provdaly do Všetíc, Kamenného Přívozu a do Motola. Pavlův nejmladší bratr Václav (*15. 8. 1707, † 29. 11. 1754) zůstal jako domkář v Kopanině č. 7.

Jediný Pavlův syn **Michal Řepa** (*30. 9. 1727, † 10. 3. 1808, gen. IV.) byl hajným. Ve službě vrchnosti vystřídal několik míst: Chlístov, Maskovice, Háj u Všetíc, Dunavice. Jeho první manželka **Žofie Papírníková** (*11. 5. 1719, † 13. 3. 1777 v Maskovicích), byla o 8 let starší. Když se 29. 7. 1749 brali, bylo jí 30 roků. Rod Papírníků byl široce rozšířený v celé oblasti. Štěpán Papírník, chalupník v Dunavicích (Berní rula, 1654), byl Žofiin pradědeček. Byla matkou devíti dětí, z nichž šest přežilo. Po Žofiině smrti se 52letý Michal Řepa oženil 21. 11. 1779 s 19letou **Annou Soukupovou** (*~1760 v Kamenném Přívozu 10). Z jejich čtyř dětí přežil Jan (*2. 2. 1782, † 5. 10. 1831), podruh v Dunavicích 11. S Ludmilou r. Novákovou (*12. 9. 1768) založili větev **B.**

Nejstarší syn Michala Řepy a Žofie Papírníkové **Matěj Řepa** (*11.1.1751 v Chlístově, + 29.3.1828 v Netvořicích 65, gen. A, V.), byl hajným jako jeho otec. Žil ve stejné hájovně ve Všetících 14, později se přestěhoval do Netvořic č. 3 a 65. Jeho první ženou se 17. 1. 1785 stala **Dorota Kudrnová** (*17. 3. 1751, † 25. 8. 1792), dcera Tomáše Kudrny, sedláka ve Lhotě. Jejich tři děti se narodily ve Všetících 14. Dorota zemřela v 41 letech na "hlavničku" (břišní tyfus). Už za dva měsíce 14. 10. 1792 se vdovec Matěj Řepa oženil s **Annou Hrachovcovou** (*23. 6. 1758 ze Lhoty 1, † 3. 1. 1835 v Netvořicích 48), dcerou Václava Hrachovce ze Lhoty. Jejich dcera Kateřina a syn Václav (větev A2.) se narodili v Netvořicích č.3.

Nejstarší syn Matěje Řepy a Doroty rozené Kudrnové **Jan Řepa** (*26. 4. 1789, † 6. 4. 1852, gen. A1.VI.) byl vojákem od husarstva. Protože byl mistr kovář a zámečník, zřejmě pečoval o kopyta vojenských koní. Svou lásku, dceru Víta Bečvaříka, chalupníka z Lešan 16, **Annu Bečvaříkovou** (*11. 3. 1793, † 30. 6. 1851), si vzal 5. 11. 1818. Bylo to 4 dny po narození dcery Barbory (*1. 11. 1818, † 28. 12. 1818), první z jejich osmi potomků, z nichž se dospělosti dožili jen čtyři. Jan pracoval jako kovář v Netvořicích, kde v 61 letech zemřel na souchotiny.

Nejstarší syn **Jan Řepka / Řepa** (*20. 5. 1820, † po roce 1892, gen. A1.VII.) byl hrdinou rodinné legendy, podle které nafackoval někomu z místní vrchnosti. Musel utéct a změnil si jméno na Řepka. Zda byla příčinou incidentu **Mariana Marková** (*22. 7. 1816, † 30. 7. 1870), dcera chalupníka z Žabovřesk 5, se kterou se oženil 4. 7. 1842, to už se nikdy nedozvíme. Jan Řepa pracoval jako kovář v Tvoršovicích. Tam se v roce 1843 narodil jejich syn Jan [pokračovatel v přímé rodové linii]. Nepodařilo se mi však zjistit, kde žili, když se jim narodil další syn Jakub (*14. 12. 1853, později zámečník na Vyšehradě). Přestěhovali se do Prahy na Vyšehrad. V pražských policejních přihláškách je u něho i obou synů napsáno, že pocházeli z Jezera u Benešova (fara Okrouhlice). V tamních matrikách ale není jediný zápis Řepů!

Když Jan Řepa ovdověl, oženil se 21. 3. 1873 s Blandinou r. Pičmanovou (*4. 1. 1830 v Opočně, † 4. 11. 1888), vdovou po vyšehradském pekaři Josefu Khainovi. Přivedla do manželství šestiletého syna Františka Khaina, který se zřejmě pod vlivem nevlastního otce stal později zámečníkem. Potřetí se Jan Řepa opět jako vdovec oženil ve věku 71 let, a to 5. 7. 1891 v kostele sv. Prokopa na Žižkově. Vzal si o 27 roků mladší Barboru (*1. 12. 1847), rozenou Hamplovou, ovdovělou Pazourovou a pak žili na Žižkově.

Jan Řepa ml. (*7. 5. 1843 v Tvoršovicích 24, † 20. 5. 1908, gen. A1.VIII.) byl strojním zámečníkem v Praze. Měl strojnickou dílnu na Vyšehradě v obloucích předmostí Železničního mostu a další ve Vratislavově ulici. Pro nedaleké nádraží Praha - Vyšehrad opravoval systémy parních strojů lokomotiv. Hodně pracoval pro Františka Křížka, zejména při přípravě Národopisné výstavy v r. 1906. Vyrobil pro něj uhlíkové reflektory. V kostele sv. Trojice v Podskalí se 8. 2. 1869 oženil s **Annou Skleničkovou** (*13. 11. 1846, † 23. 9. 1928), ze širokého rodu na Křivoklátsku, později i na Kladensku. Pocházela z něj např. i Marie r. Skleničková, manželka prezidenta Antonína Zápotockého).

Anna Skleničková – Řepová, vdova od r. 1908, pak žila s rodinou své nejmladší dcery Boženy, provdané Kozlíkové (mé babičky). Z deseti dětí Jana Řepy a Anny r. Skleničkové se dvě dcery a čtyři synové dožili dospělosti. Dcera **Marie** (*26. 1. 1880, †30. 3. 1956) se po smrti snoubence, který padl v 1. světové válce, už neprovdala. Působila jako učitelka v Radošovicích v Olivovně, sirotčinci založeném bohatými pražskými měšťany, manželé Olivovými. Vedla krejčovskou dílnu, učila střihy, šití, vyšívání. Byla členkou rodiny své sestry Boženy, s kterou od r. 1939 žila na Vinohradech.

Nejmladší dítě, moje babička **Božena** (*5. 11. 1891, † 20. 7. 1962, gen. A1. IX.) byla hudebně i výtvarně nadaná. Vystudovala umělecko-průmyslovou střední školu. Měla krásný soprán, zpívala operní árie, v Emauzích sóla při pašijích. Dne 19. 2. 1912 se provdala za **Josefa Kozlíka** (*30. 5. 1887, † 20. 11. 1927), mistra pekařského na Vyšehradě, později i na Pankráci. Měla s ním dva syny - Miroslava Kozlíka (*25. 6. 1913, † 15. 10. 1974, lékaře v Habrech a v Příbyslavi) a Vladimíra (*28. 7. 1914, † 26. 9. 2004 - mého otce).

Jejich rodinný snímek byl pořízen dne 19. 2. 1922, kdy oslavili 10. výročí svatby. Když Josef zemřel, nezůstala Božena sama. V osmatřiceti se vdala podruhé dne 23. 2. 1929 za soudce Hynka Janáka (*25. 1. 1894, † 23. 6. 1966).

Po ní dostala jméno **Božena Řepová** (*1. 5. 1918, gen. A1.I.X.), dcera Karla Řepy a Antonie Rokycanské, která drží rodinný věkový rekord, když se letos dožila 96 let. Stala se jeptiškou Isabelou švýcarského řádu Sv. Kříže v Chebu. Po zrušení řádu v roce 1950 pracovala v laboratoři v sanatoriu na Pleši, později vyučovala němčinu, po roce 1989 až do vysokého věku učila i náboženství.

Všichni čtyři synové Jana Řepy ml. (1843-1908) a Anny roz. Skleničkové (1846-1928) se vyučili strojníky. Nejstarší **František** (*13. 1. 1873) provozoval otcovu dílnu ve Vratislavově ulici a v přístavku u vyšehradské Cihlové brány měl autoopravnu. Později se přestěhoval do Brandýsku. S manželkou Barborou r. Grábovou (*15. 6. 1867) zůstali bezdětní. **Jan Řepa nejml.** (*4. 10. 1874), strojník v Nuslích, pracoval jako opravář na dráze. Oženil se s Němkou Paulou Hoffmannovou (*1. 7. 1877) a měli pět dětí. Jeden jejich syn s celou rodinou zahynul při spojeneckém náletu na Prahu 14. 2. 1945. **Jaroslav Řepa** (*6. 6. 1878) se stal správcem vodárny v Sokolské ulici. S Marií r. Moravcovou (*16. 3. 1880) měl jediného syna Bohumila.

Karel Řepa (*3. 1. 1882, † 23. 12. 1965, gen. A1.I.IX.) byl „zkoušený montér a strojník“. Uměl všechno od černého řemesla až po jemné strojařské práce. Po smrti otce se velká dílna rozpadla, s bratrem Františkem si rozdělili strojní zařízení. Po sňatku 15. 11. 1908 s Antonií Rokycanskou (*26. 4. 1884, † 9. 1. 1929) se odstěhovali do Motyčína. Podle rodinné tradice jeho žena pocházela z rodiny kališnického kazatele Mistra Jana Rokycanského. Karel pracoval v Poldi Kladno, kde se stal uznávaným odborníkem na šoupátka parních strojů. Velké naděje vkládal do svého vynálezu benzínové turbíny. Bohužel na její patentování neměl dost peněz a tak na jeho nápadu zbohatli jiní. Antonie přes chatrné zdraví vychovala početnou rodinu pěti dětí (gen. A1.X.): Vilém (1909-1974) strojník na Kladně, Arnošt (1911-1954), strojník ve Velvetě Varnsdorf, Karel (1915- 1991), Božena (*1918), Miroslava (1922- 1955). Antonie zemřela ve věku 45 let.

Během 2. světové války se Karel Řepa odstěhoval do Vinařic. Znovu se oženil s vdovou Vilemínou Jegorovou (*1890, † 1969). Byla rozená von Lange z Rigy (Lotyšsko). Jejím prvním manželem byl carský důstojník Jegorov, který před bolševiky uprchl v roce 1917 neznámo kam. Měla s ním dceru Tamaru a syna Evžena (*31. 12. 1910, † 16. 8. 1969), který hrál na fagot v Symfonickém orchestru Československého rozhlasu. Její vnuk Evžen Jegorov (*9. 10. 1937, † 28. 12. 1992) byl výborný hudebník a známý herec v divadle Semafor.

Karel Řepa st. (*13. 8. 1915, † 16. 8. 1991, gen. A1.1.X.), nejmladší syn Karla Řepy a Antonie Rokycanské, se stejně jako jeho dva bratři věnoval motorům, tentokrát benzínovým. Nejdříve pracoval jako bratr Arnošt v autodílně Velvety Varnsdorf. Dne 28. 5. 1944 se oženil s Marií Tlaskalovou (*26. 6. 1923, †23. 10. 1999), s níž měl dvě dcery a syna. Žili v Liberci, kde pracoval u dopravní policie. Zapojil se do organizování automobilových závodů, a také začal závodit. V době bez dálnic najel přes 2 miliony km bez nehody z vlastní viny, z toho 10 let za volanty závodních automobilů.

V roce 1957 se stal jedním z prvních tří mistrů Československa v rallye. Jako československý reprezentant absolvoval řadu těžkých zahraničních soutěží o délkách až 5000 km jako Rallye za mír a přátelství, Rallye Vltava, Rallye Moskva - Varšava - Berlín - Praha, v Německu Rallye Lessingstadt - Kamenz.

Na snímku z roku 1961 je Karel Řepa zachycen před startem na Rallye za mír a přátelství (Praha - Budapešť - Berlín - Varšava - Moskva).

V roce 1962 byl Karel Řepa nominován do továrního týmu Škoda pro start v západoevropské Tulpen rallye. 5. listopadu 1964 mu byl udělen titul *Mistr sportu*. Po skončení závodnické kariéry pracoval jako dozorčí důstojník v Praze na letišti Ruzyně u Leteckého oddělu ministerstva vnitra ČSSR.

Rovněž jeho jediný syn, také **Karel** (*1953, gen. A1.1.XI.) podlehl vůni benzínu. Po vystudování SPŠ strojnické v Hradci Králové pracoval v Metalexu n. p. na výrobě závodních a soutěžních automobilů Lada a Škoda, do kterých zasedl i jako soutěžní jezdec. S odstupem třiceti let po svém otci získal rovněž titul mistra Československa v rallye. S dílčími úspěchy se účastnil Rallye San Remo, Targa Florio, Österreichische Alpenfahrt, Rallye Bavaria.

Karel Řepa ml. (*1953) na startu rychlostní zkoušky v Německu, Rallye Tour d'Europe (Hannover - Praha - Budapešť - Brašov - Bělehrad - Vídeň - Hannover) v r. 1984.